

ОПАСНИ КЛИМАТИЧНИ СПЕКУЛАЦИИ

• **Ще последват ли термоцентралите на България съдбата на ядрените ни блокове в АЕЦ „Козлодуй“?**

Ако тръбата свири фалшив сигнал, кой ще започне да се готви за сражение?

Апостол Павел

Румен ВОДЕНИЧАРОВ

Човечеството има изключителната привилегия комфортно да обитава планетата Земя само в едни тесни интервали на температура (от -20 до +40 °C), относителна влажност (от 30 до 80 %) и съдържание на кислород (около 20%). Към границите на тези интервали хората изпадат в паника. Урагани,

пожари, изригване на вулкани, цунами, наводнения, свлачища, топене на ледници - всичко сякаш предвещава апокалипсис.

В Австралия през 2019 г. от продължителната суша влажността падна до 10%. Пожарите унищожиха огромни площи колкото цяла България. Подобни бяха бедствията в Сибир и Амазонка. А достатъчно е концентрацията на кислорода (O₂) да се повиши до 25%, за да станем безсилни срещу огнената стихия. От друга страна, ако концентрацията на въглероден диоксид (ВД) се понижи под 0.015% (150 ppm) ще се преустанови фотосинтезата, включваща въглерода от атмосферата в биомаса. Ако пък „топлофикацията“ на Европа – топлото течение Гълфстрийм, еквивалентно на 1000 АЕЦ, отслабне и промени пътя си, Северният Атлантик ще започне да замръзва и ще се появят нови „климатични“, европейски бежанци на изток.

На стр. 3

Пример за българските йестмени: термоцентралата Бейсуотър в Нов Южен Уелс, която трябва да се закрие в 2030 год, но животът и ще бъде продължен с подобрения. Електрофилтрите работят и комините не пушат.

ГАСНЕ ЛИ СЕВЕРНОТО СИЯНИЕ ЗА БЪЛГАРИЯ?

Премиерът Бойко Борисов и президентите на Русия Владимир Путин, Турция Реджеп Ердоган и Сърбия Александър Вучич - отвориха крана на газопровода „Турски поток“

На следващият ден след православното Рождество Христово, съдбата сякаш ни дари с картинка, която нагледно илюстрира какво се случва с тези които предават, с тези, които забравят, с тези, които се кланят пред Мамона и си създават идоли за собствена употреба и преклонение!

На 8 януари сутринта в София започна първата сесия на Стратегическия диалог между РБ и САЩ, който се проведе след договорка между Д. Тръмп и Б. Борисов от края на миналата година. Следобед на същия ден в Истанбул започна церемонията по тържествения пуск на газопровода „Турски поток“, а на 9 януари вечерта в българските СМИ се появи изявление на непристигналия ръководител на американската делегация за

Георги ВАЦОВ

преговорите в София, помощник-държавния секретар на САЩ (зам.-министър на американското външно министерство) Дейвид Хейл, който, по същество, от чужбина, официално резюмира резултатите от първата сесия на българо-американския стратегически диалог.

В резултат на всичко чуто, видно и прочетено можем определено да заявим, че думата, която семантично обединява посочените по-горе събития и,

вероятно, ще бъде думата на 2020 г. за българския народ и държава, е деградация! Деградация на авторитета на България по света, деградация в жизнения стандарт на народа, деградация в духовното развитие на нацията, деградация на морала и националното самосъзнание на българската нация. Светът се бори за развитие, а у нас констатираме деградация на ориентирите, логиката и най-вече на здравия разум!

В МС на РБ бе проведена първата сесия на Стратегическия диалог

между Република България и Съединените американски щати, в края на която бе прието съвместно Обобщение на заключенията.

На стр. 2

След известен спад зелени движения отново се активизираха. Зачестилите природни бедствия наляха вода в мелницата на алармистите за „глобално затопляне“. То стана нещо като нова религия и често пренебрегва очевидни факти – като всяка религия, защото не подлежи на обсъждане. А климатът се оказва, че зависи от толкова много фактори (интердисциплинарна наука), че единствената му норма е

неговата промяна.

Появиха се и спекуланти, на които им замириша на големи пари и които почувстваха, че с непрестанно изказване на полуистини могат да принудят правителствата на много страни да ограничат емисиите на т.н. парникови газове (ПГ) т.е. да забавят индустриалното си развитие с енергия от изкопаеми горива. Някои от тях като бившият вицепрезидент на САЩ Ал Гор и открителите на озонната дупка Шанглин, Фармен и Гарденер, както и по-късно Малина и Роуланд, получиха дори Нобелови награди за мир и по химия (1974). Ал Гор твърдеше, че в 2015 г. до Северния полюс ще плаваме с лодки, че към 2035 г. хималайските ледници ще изчезнат и че озонната дупка може да се използва като климатично оръжие. Въглеродният диоксид (ВД) беше обявен за опасен замърсител, благодарение на който щели да нарастват глобалното затопляне и смъртността на хората по земното кълбо.

Именно по настояване на Ал Гор беше учредена една мно-

голюдна комисия към ООН (195 члена), наречена Междуправителствена комисия за промените в климата (IPCC), в която учените са малцинство, затова пък лобистите изглежда са достатъчно. Тя изготвя вече пети доклад (2014 г.), в който предвещава глобално затопляне над 2°C, повишаване на океанското

Термоцентралата Лой Янг в щата Виктория, най-замърсяващата в Австралия. Но от комините не излиза дим

ниво и потоп за мегаполисите. За щастие

прокобите на IPCC се оказват силно преувеличени.

Затопляне се наблюдава в Северното полукълбо, популацията на белите мечки противно на очакванията се увеличава, но... ледената покривка на Антарктида е нараснала с 30% през последните десетилетия! А в резултат на увеличената концентрация на ВД във атмосферата (0.041%) добиви-

ОПАСНИ КЛИМАТИЧНИ

те в земеделието и биомасата в горите и океаните също растат. Обективно погледнато „глобалното затопляне“ е по-скоро полезно за увеличаващо-

ните промени на ООН, с която се опитаха да успокоят правителствата, че опасност за човечеството от увеличаване на концентрацията на въглероден ди-

ляне“ е станало индустрия за правене на пари, власт и влияние от зелените движения.

Корелация, която Богу до спекулация.

Но „нобелистите“ в IPCC, за разлика от „озоновите“ нобелисти, не мирясват и продължават да събират подписи под Парижкото споразумение за климата от 2015 г. Необходими са много пари! Да припомним, че преди да стане „климатолог“ Ал Гор беше милионер, а сега е вече милиардер. Корелация между увеличената концентрация на ВД и температурата на тропосферата е спекулация, която винаги може да бъде направена без да бъде оспорвана. Същият ход биха имали графикарите на увеличената консумация на бира в България и увеличеното съдържание на ВД във въздуха през последните 20 години.

Климатичните вешци Урсула и Катрин обаче са безмилостни! На 29.11.2019 г. те прокарата Резолюция на ЕП: „За извънредното състояние в областта на климата и околната среда в Европа и на планетата“, а сега готвят и съответния закон, с който страните-членки на ЕС ще трябва да събират климатичен фонд от 100 млрд. евро/годишно. Със средствата от този фонд „правителствата ще трябва да борят климатичните промени...“ като закрийт своите „мръсни“ производства. За да закрие България трите си въглищни централи я прилъгват с „внушителната“ сума

оксид, не съществува. ВД е само един от факторите (и то не най-важният) за изменението на световния климат. Консенсус има за това, че човешката дейност може да въздейства само върху локалния климат. Примери за това са отслабването на Гълфстрийм след „лохистването“ на петролната разлива от British Petroleum в Мексиканския залив, както и мъглите от „фините прахови частици“, както заблуждаващо и плашещо наричат дима от комините на беднорията в Софийското поле. Все повече учени са на мнение, че „глобалното затоп-

ле се население на Земята. Изглежда тези неоспорими факти накарата IPCC (Intergovernmental Panel of Climate Change) да предложи промяна на термините и сега вече се говори за „климатични промени“ вместо за „глобално затопляне“. Учените престанаха да мълчат за измисления 97%-ен консенсус по време на Парижката конференция по климата (2015 г.) и 500 от тях през септември 2019 г., подписаха декларация „NO EMERGENCY“ до Конференцията по климатич-

ГАСНЕ ЛИ СЕВЕРНОТО

бъде създаден съвместен работен комитет (постоянен изпълнителен орган!). Главно внимание ще бъде обърнато „на сътрудничеството в областта на морската ситуациялна осведоменост и конкретно усилията на България за създаване на военноморски координационен център във Варна“ (желанието и ангажмента по изграждането му е на РБългария!)

В областта на икономиката, търговията и енергетиката

се приветстват усилията на България да диференцира газовите си доставки (газов хъб), изграждайки за собствена сметка интерконектор с Гърция и купувайки 20% от подвижната платформа за регазификация на американски втечен газ, доставка на американско ядрен

гориво за АЕЦ „Козлудуй“, „ще бъде изпратен енергиен екип от САЩ, който да разгледа развитието на „хидроенергийни и други възобновяеми енергийни източници с цел превръщането на страната в регионален енергиен център (още един хъб!) и насърчаване на енергийната диверсификация на територията на Балканите“ – никаква конкретика и никакви задължения на най-мощната икономика в света към най-слабия член на ЕС?!

Специално и голямо внимание е обърнато на „развитие, разполагане и комерсиализация на 5G мрежата“. Имайки предвид, че китайската „Хуауей“ е водещия световен лидер в това отношение, записаното стратегическо направление явно има за цел да внедри в България „изпитани и надеждни доставчи-

ци на мрежови устройства и софтуер и доставчици на услуги, като се вземат предвид оценките за рисков профил, както и да се насърчават рамки, които поощряват максимални усилия за защита на 5G мрежите от нерегламентиран достъп или намеса“.

С езика на булдозерната дипломатия

В своето официално изявление от Вашингтон, с което реално се ангажира и Президентът на САЩ, г-н Дейвид Хейл, демонстрира нагла намеса във вътрешните работи на една суверенна държава, член на ООН, поставяйки ултимативни условия пред вътрешната и външна политика на България: „Съединените щати са против втората линия на газопровода „Турски поток“, предназначена

СПЕКУЛАЦИИ

от 6 млрд.евро. С други думи това са парите за заплатите на 30 000 служители в „Маричите“ за следващите 20 години (!). Само за сведение Полша поиска от ЕС 550 млрд. евро, за да закрие своите въглищни мини! И за да бъдат по-убедителни „вещиците“ сравняват по грандиозност европейския проект „зелена сделка“ (green deal) с програмата „Аполо“ за изпращане на човек на Луната.

Звучи добре, но и съмненията, че човек е стъпвал на Луната са много силни. Явно „алармистите“ се надяват, че след като една опашата лъжашества вече 50 години по света, то всички по-малки лъжички минават по-лесно. Такъв беше поводът за войната в Ирак с лъжата на ген. Колин Пауел, че Садам Хусейн разполага със средства за масово унищожение; така стана с фреоните и озонната дупка; с официалната версия за разрушаването на двата небостъргача на Световния търговски център в Ню Йорк на 11.09.2001 г.; така се получаваша и с квотите за емисиите на въглероден диоксид след договора в Киото! Има и много други по-дребни лъжички, за които сега няма да отварям дума. Една от тях обаче не мога да подмина: тези дни Соломон Паси и Елена Поптодорова безсрамно твърдят, че терористичния акт в Сарафопо е дело на убитият ген. Касем Солеймани! На тази лъжа не издържа дори бившият президент Росен Плевнелиев, който катего-

рично я опроверга. По този повод бившият шеф на израелската спецслужба „Натив“ Яков Кедми каза: „Американците лъжат нагло и въличат целия свят и страната си във войни. Така е било по време на цялата история на САЩ... Към американците трябва да се отнасяме с повишено внимание и недоверие... Най-малко на Иран е необходим конфликт в Персийския залив...“

Примери за попка и размисъл.

Странно! Когато фреоните бяха обвинени, че разрушават озонния слой, всички правителства склониха да ги заменят с „безвредни“ хладилни агенти, които не съдържат хлор и флуор, затова пък са избухливи. От тази замяна, навремето Русия загуби 100 млрд. долара, а хладилните и козметични фирми в САЩ – 200 млрд. долара! Спечели само монополистът „Дюпон“.

Сега, след приемане на Резолюцията на ЕП за климата, призоваваща страните членки с радикални мерки до 2050 г. да достигнат нулеви емисии на въглероден диоксид, т.е. да не добиват изкопаеми горива и да не използват двигатели с вътрешно горене (ДВГ), не се забелязва и надежда за глобален консенсус. Против Парижкото споразумение в ЕС категорично се обявя Полша, която получи 10 годишна отсрочка, надейвайки се до тогава алармистите за глобално затопляне да бъдат разобличени.

Най-показателен е приме-

рът с Австралия, която остава най-големият износител в света на висококачествени въглища, включително и такива, които могат да бъдат коксовани. Тези дни там беше открита най-голямата нова каменовъглена мина, която ще работи изцяло за експорт в Индия - 60 млн т/год. Разрешение чакат още 6 големи мини за въглища.

Технологически улавянето на пепелта от изгарянето на въглищата е решено с електрофилтри още в ХХ век и в Япония 97% от пепелта се използва повторно като пълнеж в строителството. В Австралия 85% от електричеството се добива от ТЕЦ-ове! Заплатите на работниците в този печеливш отрасъл са от порядъка на 100 000 австрал. долара/годишно. Даже най-старата централа на лигнитни въглища в щата Виктория, бълваща дим от 8 км на подобно на нашите ТЕЦ-ове край Раднево, е получила разрешение да работи до 2030 г. А е строена през от 1964 г. Но и това не е всичко. Очаква се да продължат лиценза й до 2040 г. Така се съхранява „златната кокошка“ на Австралия. Пожарите на държава-континент вече изпепелява територия измервана в милиони хектари, но в споровете със зелените грантаджии, позицията на правителството на Скот Морисън е твърда и непробиваема! То е за запазване на въгледобива и се подкрепя от мнозинството австралийци, населили този континент на края на света, тъй като заради полезните изкопаеми. Политиците на Австралия не са глупави. Те знаят че присъедини ли се страната им безропотно към Парижкото споразумение, веднага друг дос-

тавчик ще заеме нейния дял в металургията на азиатските тигри Китай, Индия, Япония и Южна Корея.

Ето защо всички големи държави с огромни емисии на парникови газове отговарят енигматично: „Не трябва да се разчита вечно на изкопаемите горива. Но ще е нужен по-дълъг преходен период. Ще видим...“

Става ясно, че от актуализиране на Парижкото споразумение от 2015 г. няма да има измерим глобален ефект. По-бедните европейски страни (Унгария, Чехия), загубили вече от търговията с квоти по пилотния проект, наречен Киотски протокол за климата, искат да развият атомна енергетика и да заменят, доколкото е възможно, въглищата с природен газ, който от своя страна е по-малко ВД. Но суровината за АЕЦ също е ограничена, а САЩ правят всичко възможно да осуетят произшествието на електроенергия с руски природен газ и са готови да предложат замяната му с втечен ПГ и шистов газ. Но операциите по получаване, втечняване, транспорт, прехвърляне в резервоари и изпаряване формират цена не по-малка от 210 дол./1000 куб.м., докато цената на природния газ на европейските борси е 170. Трябва да си голям фен на САЩ или съвсем да не ти пука за последствията, за да купуваш по-скъ-

И ако на мин. Нено Димов прокуратурата повдига обвинения за умишлена безостановеност и загуба за държавата на 11 млн. лева, а само от спиранията на проекта „Ожен поток“ България ще губи по 400 млн/годишно, както заявя Владимир Путин, налага се въпрос с понижена трудност: „Кой от двамата министри е по-безотговорен – този на екологията или неговият началник?“

СИЯНИЕ ЗА БЪЛГАРИЯ?

за доставка на газ за Югоизточна Европа през България, тъй като я разглеждат като геостратегически проект на Русия“ – пише „гаулайтера“ Хейл. „Москва използва енергоизточниците си като политически инструмент, с който да упражнява влияние, да разделя Европа.“ „Севверен поток-2“ и втората линия на „Турски поток“ са проблем, защото не осигуряват енергийна диверсификация на Европа“ – констатира американският дипломат, без да е упълномощаван от ЕК за подобни твърдения. По-нататък г-н Хейл декларира, че „САЩ ще продължат подкрепата си за модернизацията на българските въоръжени сили“, което, явно, означава, че и в бъдеще САЩ ще „извиват ръцете“ на съюзника си за нови покупки въоръжения. Г-н Хейл разкрива без увъртания

и следващите цели на САЩ в България: „да изградят защитена от манипулации 5G комуникация и за укрепването на върховенството на закона в страната“. Оказва се, че някои „наскоро са се договорили да проведем диалог за реформа в Конституцията и отчетност на съдебната власт“. Особен интерес за определени висши чиновници на САЩ представлява българския прокурорски корпус, явно като инструмент за контрол и въздействие.

По всяка вероятност, след тези федрфелски изяви на американския дипломат, в атлантическите и проамерикански кръгове и клубове у нас, вече се лее шампанско, по повод факта, че най-накрая американската администрация силово застава и без това служилата българска политическа класа да прокара неотклон-

но антируските и проамерикански интереси в България. И все пак възниква въпросът, кое е накарало мистър Хейл да забрави общоприетия дипломатически изказ и публично да назовава българското правителство? Явно, след като Борисов взе участие в тържеството на Русия и Турция по пускане на „Турския поток“, а и след ошата позиция на Путин и Меркел за „Северен поток-2“, американското външно министерство е разбрало, че по имиджа им е нанесен тежък удар. За света вече е напълно ясно, че Америка преследва егоистично и безцеремонно собствените си интереси, използвайки страха от рестрикции към зависимите от тях страни по света. Странното в случая е, че чиновниците на Държавния департамент въобще не се съобразяват с официалните заявления на 45-президент на

САЩ, че „Съединените щати няма да се намесват във вътрешните работи на други страни“, а напротив, демонстративно и нагло афишират намесата си пред европейската общност. Това е най-добрият и бърз начин Доналд Тръмп да губи популярността си извън САЩ, дезавуирайки демагогията и популизма му, чрез който той се опитва да печели авторитет по света. Или това е поредното мероприятие на американската „гълбока гържава“ в борбата й с Тръмп?

Измерения на „конкурентната борба“

Като изхождаме от здравия смисъл, а ние винаги трябва да се придържаме към тази максима, то не разбираме, как е възможно да се повтаря непрекъснато за необходимостта от диверсификация на доставките на руски природен газ, след като вече 50 години руската компания „Газпром“ безотказно, стриктно и дългосрочно изпълнява всичките си ангажменти към европей-

ските потребители. След историческата сделка между СССР и ГФР „Газ срещу тръби“ през 1970 г., сключена в разгара на студената война и крайно острото противопоставяне между НАТО и Варшавския договор, руските тръбопроводи не пречеха на стабилността в Европа. Напротив, през 1975 г. в Хелзинки всички европейски страни, САЩ и Канада подписват по света. Или това е поредното мероприятие на американската „гълбока гържава“ в борбата й с Тръмп?

Ето някои данни. През 2019 г. се разгоря истинска търговска война между РФ и САЩ по вноса на втечен газ в Европа. Общото количество от всички доставчици на тази енергийна суровина на европейския пазар е 76 млн.т. (105 млрд.куб.м.) годишно.

На стр. 10

Петко ПЕТКОВ

танат на сухо и с молебени за дъжд и сняг да просят Господ да ги отърве от „калинките“, налазили снагата народна.

Само че управляващата „шайка“, както я нарече „политологът“ Антон Тодоров, преди да се присъедини към нейната парламентарна група, няма намерение да си ходи от властта. Премиерът трети мандат Бойко Борисов хвърли на разярената гъла шести министър – този на околната среда и водите, за да не поискал хората неговата глава. Преди една седмица се случи нещо невидяно през целия преход: прокуратурата привика на разпит и задържа за 24 часа министър на екологията и водите Нено Димов, който преди това подаде оставка и премиерът я прие „с благодарност“.

Последва искане за постоянно задържане на злополучния еколог, а в ръководеното от него министерство и в двете му жилища, бяха извършени претърсвания и обиски. Обискираните бяха също така офицер на държавното дружество Вик Перник и домовете на бившата кметница и бившия областен управител на Перник Ирена Соколова. Така главният прокурор Иван Гешев се направи на българска Лаура Кьовеша, а вице-премиерът Каракачанов квалифицира неговите действия като „излишна показност“ и „политически убийство“.

Понеже министър Нено Димов беше предложен за поста от ВМРО, както и шефът на Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ), отстранен по-рано заради търговия с удостоверения за български произход.

Ураганът „Ел Нено“, както шеговито бяха нарекли министъра по повод на скандалите с втория лифт на Банско, освен върху кризата с водата, остави своя пръстов отпечатък и върху аферата с италианския боклук, приетан щедро за унищожаване в България. Трябваше италианската полиция да задържи цяла влакова композиция с боклук, за да разбере, че италианската Нрангета изнася опасния товар у нас. И че италиански боклук влиза у нас с подписа на министъра на околната среда и водите Нено Димов. Изобщо този човек е бил много щедър

на подписи, независимо дали става дума за искания за употреба на питейна вода от язовир „Студена“ за промишлени нужди, или за депониране и унищожаване на боклуци, в това число и болнични отпадъци. Но „свържниците в престъплението“, ръководителите на ВМРО, ореваха оргалекта заради „безспорния професионализъм“, чието отстраняване от поста и задържане от прокуратурата поставяло под въпрос стабилността на коалиционното управление. Това направила коалиция ли е, или организирана престъпна група?

Всичко се оказа обаче **бурия в чаша вода.**

НАПАСТ БОЖИЯ!

„Нека като жабите, кога им пресъхне блатото - да прокълнем и да умрем!“
Елин Пелин, „Напаст божия“

малцинството, освободено от рекета на „патриотите“. Естествено и това правителство ще се ръководи от Бойко Борисов, който в деня, когато НС гласуваше за новия министър на екологията, присъстваше на откриването на база на Военоморските сили на Червено море, в Египет. Вотът на недовенес, който Нинова внесе в НС, а на 20 януари парламентът щеше да разгледа и гласува, бе обречен на неуспех. Защото за „свържниците в престъплението“ - управляващи и подкрепящи властта, няма по-здрава спойка от страха, че при извънредни парламентарни избори ще бъдат изхвърлени задълго или завинаги от Народното събрание. Тоест, въпреки безводието, предизвикано от „най-успешното управление“, избирателите ще пият една студена вода - пречистена или идваща от мъртвия обем на пресъхващите язовири.

Независимо от това как се казва новата „калинка“, седнала в стола на Нено Димов, хаосът в управлението на водните ресурси ще продължи. Защото новият министър пое поста на Нено Димов с нагласата да ревизира, а не да оправя заварените батаци. Какво има за ревизиране в един управленски провал? Очевидно е, че задачата му е само да предотврати предсрочни парламентарни избори, а не да решава водната криза.

Ако е истина казаното от Юлий Москов в предаването „Фронтално“ на телевизия СКАТ на 11.01.2020, нито в МОСВ, нито в МРРБ има поне един експерт по водите. Воден режим заплашва и Ботевград, Шумен, Търговище, Добрич, Варна и Сливен. Защото едно министерство отговаря за водоползването, друго за язовирните стени и Вик, а

на последните е заменено задължението да подменят остарялата водопроводна и канализационна инфраструктура. Шо се отнася до язовирите, една част от тях са държавни, други – общински, отдадени на концесия, трети са ничии. За последните три години кабинетът „Борисов“ не успя да уточни дори броя и собствеността на язовирите, а премиерът говори за обединяване на всички ВиК дружества под шапката на национална агенция.

Досегаашната „споделена“ отговорност се оказва пълна безотговорност!
Но, докато министър Нено Димов беше задържан и уволнен, министърът на регионалното развитие и благоустройството Петя Аврамова е на свобода. И най-нагло твърди, че само един човек може да й поиска оставката: премиерът Борисов. Тя пред Борисов ли е положила клетва или пред Народното събрание? При направените досега шест министерски смени, Аврамова е като кукла неваляжка. Да не говорим, че и министърът на земеделието, храните и горите Демислава Танева отдавна плаче за изпдица. Къщите за гости и продължаващите скандални замены на горски, селскостопански, или крайбрежни терени не са ли достатъчно основание за това? Докога Борисов ще се оправдава с управлението на БКП и БСП? Така може да стигне и до хан Аспарух.

Докато нашите меди оплакват коалитите в обхванатата от пожари Австралия или разтърсвания от семейни скандали британски кралски двор, тук гърмят бомби, изнасилват и колят девойки, процъфтяват нови видове ало измами и няма вода за пиене, камо ли за гасене на евентуални пожари. Както е тръгнало и „Балкански

Това е един от най-тревожните и екзистенциални въпроси на всички времена. Въпросът за правото на посоча и избор. „Quo vadis: Kęge otivau?“ е фраза от житието на Симон Петър към Исус Христос, както и заглавие на много популярния някога роман на Хенри Сенкевич, спечелил му Нобелова награда за литература през 1905 г., който бе една от любимите книги на хората от моето поколение. В годините на масови гонения и ужасяващи посегателства срещу живота на християните – времето на Нерон, абсолютният диктатор, който със смъртта на хиляди създава декори за театрални постановки и зрелищни шоу програми, Петър бяга от Рим, за да се спаси от сигурна смърт. По пътя му се явява като видение – неговият учител Исус Христос. Тогава той импулсивно и ужасено му задава този въпрос „Къде отиваш, Господи?!, няма при зонтелите и палаците?!“ Отговорът на Исус е, че отива в Рим при вярващите, да им даде сила и подкрепа, дори и да бъде разпнат отново. Смутеният и объркан Петър, се окопитва, възвръща твърдостта на вярата си, и се връща в Рим, където приема мъченическа смърт, която го обезсмъртява.

В български вариант, този въпрос е задаван рядко на висок глас, най-често с недоумение и горест, и предимно, в тесен приятелски кръг. Но има и изключения. Едно от тях е публицистичната брошура „Quo vadis, Bulgaria!“ на големия българин и точно толкова оспорвания революционер и политик между двете световни войни Иван Михайлов, лидер на ВМРО, който задава този въпрос на българското правителство през 1937 г. Неговото остро перо разобличава и критикува правителството на звенарите след извършения Деветнадесетомайски преврат (19 май 1934 г.) и последвалата политика на сближаване на България с Югославия за сметка на интересите и борбата за свобода на македонските българи. Ето един кратък пасаж, който звучи и днес до болка познато:

НАПАСТ БОЖИЯ!

за, София на практика одобри терористичния акт, при който американски дрон уби ирански генерал Касем Сюлеймани при излизането на неговия кортеж от международното летище в Багдад. Нещо повече, правителствени и неправителствени „експерти“ развият „обоснованото предположение“ на Цветан Цветанов, че генералът лично е ръководил агентата на летище „Сарафово“, приписан на „Хисбуллах“ (Без) мозъчният център, основан и ръководен от бившия вътрешен министър на Борисов, гордият собственик на персонален асансьор в блока, построен от „Артекс“ и разпродаден евтино на хора от властта, сигурно е достигнал до същото заключение. За щастие премиерът Борисов не се хвана за тази уйдурма и отрече генерал Сюлеймани да има връзка с атентата срещу израелските туристи. В противен случай щяхме да се конфронтираме с държавата Иран, чийто служител беше Касем Сюлеймани. Дори премиерът на Канада Джъстин Трюдо за се осмели да разкритикува Тръмп, заради поддържаното от САЩ напрежение в района на Средния Изток допринесло за свалянето на украинския пътнически самолет в Иран. Това, разбира се, няма да сложи край на спекулациите по темата „тероризъм“. Защото, както каза преди години шефът на „наблик рийлейшънс“ на южното крило на

QUO VADIS, БЪЛГАРИЙО?

Или отново и отново за правото ни на избор

„Къде отиваш, Българию? Забрави ли кръвта на стотиците хиляди твои синове, които загинаха по бойните полета на Македония, Тракия и Добруджа, за да извоюват по-добри дни за поробените българи? Забрави ли вековната си история, за да продължаваш политиката на биене на робски чела в конски копита, която те е довела до вътрешна разпокъсаност, външно обезличаване, и която те е изправила пред пропаст? Докога ще ставаш съучастница в позорната и антибългарска политика на съседните ти държави? Докога ще поддържаш конспирация на млъчанието и примирението... Цялото наше минало е борба и жертви. И може ли този кошмарен [исторически] момент да бъде нашето минало с тая слава борба, както и да затъмни обрците на хилядите мъченици, които загинаха с готовност, за да може Македония да бъде свободна и нейните бдещи по-

коления да се развият в мир и благополучие?“

Днес всички знаем къде е България, къде и каква е Македония, и до каква степен е обезбългарена; как се стигна до преобразуването ѝ в „отгелна и самостоятелна“ нация и държавата, с кодифициран „македонски език“ и с хлевоусти „историчари“, дето все от миналото на България рфват, все „бугарите“ са им виновни, и няма надежда това майкопродавство да спре. И всичкото това отродителство, заради чужди геополитически и корисни цели, заради тамошни и тукашни политически недоразумения.

Днес, макар и загърбили Бога, пак сме изправени лице в лице пред преизпълнения с мрачна обрканост и униние въпрос: „Къде си и къде отиваш, Господи? Къде отиваш, Българию?!“ Защото продължава да бъде сечен издъно българският корен и прекръшвани българските кри-

ле! Къде отиде и докъде стигна, Българию, с всичките си научни и културни достижения, които те бяха направили космическа и ядрена сила, и втората в света държава след Япония; която произвеждаше компютри; с материално-производствен капацитет в тежката и леката промишленост; в селскостопанското производство, които даваха сигурен поминък и спокойствие за утрешния ден на всеки български гражданин! Къде отидоха, та се невидяха, повече от два милиона от четата ти, пръснати по света! Как се стигна до тази мизерия, когато само преди три десетилетия беше сред най-проспериращите държави в Европа и в света? Защо днес си най-бедната, най-разграбената и хулената от свои и чужди? Защо децата ти растат неграмотни и груби, изоставени на произвола и пороците, когато имат нужда от грижа и здраве?

На стр. 6

глед всички чужди войски да напуснат страната.

В крайна сметка Техеран призна вината си като изтъкна, че иранската ПВО е взела самолета за американска крилата ракета, понеже се наочил към обект на Иранската Революционна гвардия. Дежурният офицер не могъл да се свърже с щаба и тъй като разполагал само с 10 секунди да вземе решение, разпоредил летищния обект да бъде сваляен. Дали ще бъде осъден за действие или за бездействие – все едно. Щеше ли обаче това да се случи, ако дни порано американски дрон не беше убил иранския генерал Касем Сюлеймани? Може би не. Така или иначе Иран е последният, който има интерес от свалянето на един пътнически самолет в собственото си въздушно пространство. Още повече, че с изключение на деветчленния украински екипаж и на две пътнически пасажери в самолета са били канадски граждани от ирански произход. Техеран се изплати на Украйна и обеща да изплати компенсации, но оплаквачите на живите Сергей и Юлия Скрипал не само че не осъдиха убийството на Сюлеймани, а направо го оправдаха. Борис Джонсън дори заяви, че британците нямало да плачат след ковчегата на генерала!

Обикновено критичният къс Доналд Тръмп вестник „Ню Йорк Таймс“ публикува любителски видеоклипове от момента на удара на ракетата по украинския „Боинг-737“. А според Белия дом американски спътник бил заснел „следгата“ от ракетата. Как той се е оказал точно в този момент над местопроизшествието? Да не би да е висял там на геостационарна орбита в очакване някой американски дрон или иранска ракета, да сваля самолета? Очевидно и наземната американска агентура в Ирак и Иран не спи, щом при погребението на Касем Сюлеймани в Керман бяха стъпкани 56 и ранени 213 души, а при ракетния обстрел на американските бази в Ирак войниците се оказаха в укритията и нямаше дори един одракан. При атаката на американския дрон срещу генерал Сюлеймани в Багдад пък загинаха 10 души. Казват че иракското ръководство било предупредило американците за иранското ракетно нападение срещу техните военни бази в Ирак, въпреки решението на парламента в Ба-

тагона „терористична организация“, а Тръмп – терорист и заплаха дори за сигурността на САЩ.

В момента тримата международни измамници – Доналд Тръмп, Джъстин Трюдо и Борис Джонсън, крещат: „Дръжте крадеца!“ Вероятността техническа повреда да е станала причина за катастрофата с украинския пътнически самолет бе изключена от тях априори. Може би, защото след изтеглянето от пазара на един друг модел на „Боинг“ това би компрометирало съвсем прехвалената американска авиационна технология. А правителството на Борисов, в което министър на отбраната и вице-премиер е „патриотът“ Каракачанов, вече предплати 2,2 милиарда лева за още несъществуващи изтребители „F-16 Block 70“. Купи ни, дето се вика, котка в чувал.

Трябва ли да погребем български пилоти с тези летящи ковчези, за да кажем „не!“ на американския диктат? Когато най-лошото стане, дали Прокуратурата ще подгони съвини на Украйна и обеща да изплати компенсации, но оплаквачите на живите Сергей и Юлия Скрипал не само че не осъдиха убийството на Сюлеймани, а направо го оправдаха. Борис Джонсън дори заяви, че британците нямало да плачат след ковчегата на генерала!

За чия ли чужда смърт изобщо са заплакали в Лондон?!

Техеран с право нарече Пен-

Минчо МИНЧЕВ

Когато този брой бъде в ръцете на читателите вече много неща ще са по-ясни. Сега обаче оставаме до факта, който разтърси не само „Седемте кули на Кремъл“, но отекна зашеметяващо в концертната зала на света като неочакван камертон за оркестрантите на световната политика, и особено за несменяемия от дълго време негов неумолим диригент. В своето обръщение към властимащите и политически елит на Русия, президентът Владимир Путин, като гръм от ясно небе, през отминалата седмица зададе параметрите на едно ново начало в политиката на великата страна, което всъщност потвърждава известната истина, че руснаците винаги се връщат, за да си

ЧАСОВНИКЪТ НА КРЕМЪЛ

вземат своето.

Много са векторите очертани в това обръщение на Путин, очаквани, може да се каже дори, на границите на търпението на руския народ.

Тази кратка бележка няма претенции за изчерпателност и дори частичен анализ, но от последвалата веднага след обръщението оставка на правителството на Медведев, както и прикриваното с трудност смущение, изписано на лицата на някои заклетни „герои“ от т.нар. либерална команда, става ясно, че то слага границата, отвъд която започва новото време на величие и изпитания в пътя на Русия през историята – предавана, лъгана и унижавана вече повече от четвърт век, и сатанизирана при всеки опит да възрази и защити великите начала на своето достойнство!

И защото, където трябва, и от когото трябва из тайните кабинети, централи и ме-

ди, са съвсем наясно кой е факторът във възправянето на Русия, кой е главният двигател и координатор на нейното възможване, черните бои и грозните епитети се заизли-

ваха и изливат връз Владимир Владимирович още след неговата реч в Мюнхен през 2007 г. Те са с такава шедра разточителност, че по-скоро постигат обратния на жела-

ното ефект, защото разкриват своята злостна преднамереност и паника, от една страна, и очертават тоталното превъзходство на президента на Русия, от друга, в сложната по-

ОТМЕРИ ИСТОРИЧЕСКИ ЧАС

литическа игра на световния шахмат. И доколкото рупорите на злобата не се уморяваха да говорят за „дългата ръка на Путин“, за хибридни неговии войни и намеси в изборния процес дори на САЩ, важни, но посредствени фигури от ястребите на Запада, се разпореждаха да бъдат инсталирани противоракетни отбрани с двойно предназначение, и да бъдат придвижвани танкови колони до самите граници на Русия. И именно на този фон се очертаваха изключителните качества на Владимир Владимирович, когото самата съдба и Божествения промисъл изглежда бяха изпратили в полисражението на историята. Дори само с резеца на едно снизходително изречение „партньори“, той успяваше да пререже с лекота ствола на извънмерното им самочувствие на победители и властелини.

Както знаем историята сви-

детелства, че при всички опити на Запада за завладяване на Русия, той никога не е отбирал от тънки намеси и деликатни предупреждения. Аргументът, който го е отказвал макар и временно от намеренията му, е бил единствено дебелина на очертанията се нов, вече трети поход за завладяване на Русия, нейният президент да поотрезви разгорещените глави на финансово-глобалистките елити, които си бяха въобразили, че могат да се отнасят към великата страна, като към „бензиностанция с ракети“. Тогава той каза онова „А“ от първата буква на Азбуката на Путин, която светът предстои дълго да изучава и да разчита. Мнозина очакваха, че втората буква ще бъде изречена много по-скоро, но нали още провидецът Тютчев е казал: „Умом Россию, не понять“. И президентът Путин я изре-

че в точното време и на точното място, сиреч, когато прецени, че логиката на обстоятелствата и разположените на силите на шахматната дъска, бяха най-благоприятни за това. За Кремълския часовник оставаше само да отмери този исторически час, а светът да се вслушва как ехото заглъхва.

Много са измеренията в обръщението на Владимир Владимирович, но всъщност два са главните акценти: очаквани, както споменах, на предела на търпението за по-голямата част от руското общество.

На първо място това е мощната насоченост на обявените от него политики за издигане качеството на живота в Русия; за повишаване на благосъстоянието на онзи значим сектор от руското общество, чрез който т.нар. пета колона и нейните западни суфлори, се надяваха да лишат от подкрепа и широко народно доверие президентът на Русия. Те за-

ще и история и за самочувствието на всеки отделен неин гражданин.

За всеки човек в многонационална Русия ограниченият суверенитет, наложен й в резултат на предателството на късно социалистическия елит и последвалото разпадане на СССР, винаги е бил болката, която е разяждала стоманената твърд на неговата човешка чест и самочувствие. В този смисъл промените в Конституцията, които предстоят да станат обект на всенародно обсъждане, се явяват и вторият, много важен удар в мордата на шестващия по света глобализъм, особено след декларирания от президента Тръмп ориентация на САЩ в полза на националните държави. Ехото което последва от Москва очертава началото на края на един опит светът да бъде подчинен и потопен във форменото робство на транснационалните компании.

На стр. 7

От стр. 5

Защо учениците ти не разбират това, което четат, и защо нямаш нито своя защита, нито своя войска? Защо стана така, че систематично и безмилостно три десетилетия се унищожават поминъкът и се избиват милиони здрави животни; защо се изпреват до дъно никога не престъхвали язовири и защо дишаме най-мръсният и отровен въздух в Европа? Защо и как успяха да те превърнат в бунище за отровни отпадъци? И има ли те още или не, щом посегнаха с грабливи ръце на свещената ти земя, на твоята традиция и душа, на твоите деца?

QUO VADIS, БЪЛГАРИЙО?

Или отново и отново за правото ни на избор

Детелина ДЕНЧЕВА

тализма към глобализация, при който нейната индустрия беше унищожена, а страната претърпя небивал грабеж от страна на глобализирания капитал, който за четвърт век извлече от нея всички възможни материални, финансови и човешки ресурси.

Какво очаква България през 21 век? Какъв отива тя? И как процесът на глобализацията променя нейните национални цели, перспективи и интереси? Ще оцеем ли като единна нация или сме заплашени от етнически конфликти, икономически кризи и природни катастрофи?

През 2018 г., 82 години след тревожния въпрос на Иван Михайлов, излезе книгата на известния дипломат, политически и икономически коментатор и анализатор, Илиян Василев, към когото „Нова Зора“ никога не е имала еднозначно отношение. Книгата му се нарича „Quo vadis Bulgaria: Втората вълна на прехода“. Авторът сам я определя като покана за разговор, който все от-

лагаме. И този разговор и изводи, които се налагат от него, засягат всички българи, независимо от политическите им пристрастия и окраски. Това ни кара да дадем гласност и на тревогата на хора като господин Василев, с които досега не сме споделяли обща позиция. „Увлечени в текущото, забравихме да ориентираме оценките и плановете за бъдещето в България спрямо най-добрите световни практики в публичното управление. Разговор, който ще се състои, и който не трябва да спири. Всъщност, знаете ли къде отиваме като страна или просто сме на дрейф? Дали целта е достойно продължение на завещаното от великите ни възрожденци? Отговорите са в нас.“

Фокусът на този въпрос „На къде отива България?“ и дискусията около него, авторът позиционира не само в диагностиката на случващото се и в очертаващите се закономерности и тенденции, а в уменията да намерим конкретни координати на оценката, в които да поставим възприятелността и собствените си действия, както и тези на опоненти и съмишленици. Това включва и изкуството на възможното, което варира от границата на отчаянието до възторга. Поставен в пресата на избора, българинът вижда пред себе си два пътя, които авторът изяснява по следния начин: „Има две посоки при житейския избор – едната е фиксацията върху оптимизация

на личностно развитие, – което предполага готовност за смяна на география, на правителства в търсене на най-доброто, което светът ви предлага. Този път е изключително рационален, аз го наричам „копривиченски“, по аналогия с реакцията на богатите копривиченици по време на Априлското въстание. Те оценяват, че въстанието няма шанс, предават Каблешков и другарите му, плащат откуп и остават къщице, семействата и богатството цяло. Така и днешните български емигранти – виждат, че промяната няма да настъпи и поемат към терминал 1 или 2. Другият път – на паназюрици, които не по-малко добре знаят, че шансовете на въстаниците са нищожни, избират лудостта да мечтаят отвъд собствената си сигурност и келетир – правят чети, борят се, загиват и... придвижват историята на България в друго измерение. Този е пътят, в който си мислиш, че трябва да останеш тук напук, защото има нещо по-ценно от личното ти благоденствие, за да промениш средата, системата, за да оставиш след себе си по-добра от наследената версия на „Родина“, за да можат идващите след теб да я намерят по-привлекателна и още по-обетована“, за да останат, за да родат следващите поколения български граждани. Третата утъканка пътека е тази на глобалистите – номадите отиват – връщат се... Спорно е, доколко възприемаме за умест-

ни определенията му „наследена версия на „Родина“, както и „пообетована и по-привлекателна версия“ отнесени към днешна България, но смисълът е ясен. По думите му „голямата ни беда е, че нямаме непримиримост, започваме да свикваме с полуистини, с полусвят, в който много удобно разполагаме собствената си липса на отговорност и желание да свършим работата си. Нито икономиката ни е окончателно пазарна, нито институциите достатъчно демократични, нито съдебната ни система е достатъчно функционираща и със демократични корени“, констатира И. Василев.

Европейските ценности, членството ни в НАТО и ЕС без всякакъв референдум или някаква форма на допитване до народа, бяха ни наложени по най-макиавелски начин и не оставиха у българина здраво място и нищо свято.

В края на живота си, големият български възрожденец, писател и учител Григор Пърличев, болезнено изстенва: „Ах, лековерието унищожил България!“. Това канстатират с мрачна горест хората и днес.

Някога Атанас Буров - финансист и министър на външните работи и изповеданията, който в никакъв случай не може да се определи като русофил и е наричан заради въвеждането на модерни за времето си европейски практики на българска почва „идеолог на бъл-

Професия политици

гарската буржоазия“, е споделял, че за българина четири са светлите неща: МАЙКАТА, РОДИНАТА, АРМИЯТА и РУСИЯ. „И ако видиш някой, че ги засяга, че ги обижда, убий го – грех няма. Без Русия ние сме робини. Турция ни има зъб и ще ни изяже. Ето защо казвам – който не обича Русия – независимо какво управление има тя – той е враг на България. А който говори лошо за войската ни – заслужава удар в тила и смърт...“

Днес този въпрос звучи повече от обръкваш и депресиращо: КЪДЕ ОТИВАШ, БЪЛГАРИЙО? И остана ли нещо свято за българите днес?

Може би МАЙКАТА? – която си бил принуден да оставиш сама и в нищета, без да има кой да я утеши в страданието, да й дос-

тави скъпите и прескъпи лекарства; да й нареже дърва; да й подаде чаша вода; защото е трябвало панически да бягаш сам или със семейството си, да се спасяваш някъде по света?! Това бяха принудени да сторят над 2 милиона българи, след като от ръцете им бе изтръгнат всякакъв шанс за работа и препитание. Хората, които издигнаха от руините на Втората световна война и изградиха богатствата на социалистическа България, тези около 20% от населението ни, си отидоха от този свят с отворени очи, унижени и забравени, с пенсии под екзистенциалния минимум, схрана от контейнерите за боклук, недотчакали внимание и подкрепа от никого! Колко ли други ги чака същото?...

А майките на невръстни-

те деца, които дочакаха закон, който предвижда задължителни социални услуги и принудително отнемане на дената им, тях какво ги очаква?! Какъв социален хуманизъм, каква „гербовническа“ задълбоченост и отговорност трябва, за да транспортираш или пишеш за закон, според които като социално подпомагане на бедната, родна майка се дават 300 лева, а за приемната мащеха на отнетото й дете, се дават 700! Често и все по-често ще се случва това, което само в песните за черното ни иго може да се намери: деца да бъдат брутално отнемани от българските им родители, с активното съдействие на българската държава и нейните социални служби! И причините все ще са от такъв порядък: ако например

не си платиш сметките за ток или анонимен сигнал те нарочи за „некомпетентна“ майка, или ако детето ти случайно падне при игра и си обели коляното. Тогава щеще следва високата „хуманната грижа“ да отнемат детето ти докато не забогатееш или докато не те одобри частният доставчик на социални услуги – най-често чуждестранно НПО. Понякога медиите споменават за това, но само с половин уста. Иначе мълчат за приетите вече закони, които потъпкват свещеното право на майката и бащата да отглеждат и възпитават децата си, закони, които разкъсват семействата, и унижават и принижават естествените човешки чувства за всеотдайност и жертвоготовност, които Божествената уредба на света е закодирила в родителските отговорности. И няма кой да се замисли, че законотворците по същество създават инструменти за новата форма на кръвен данък – съдба, от която изглежда българската участ не може да се избави. Родителските и синовните чувства са свещени и по-силни дори от инстинкта за самосъхранение. И мисля че, за да оцеем като народ и общество, трябва по-често да се допитваме до мъдростта на вековете, до традицията, която ни е съхранила, до дълбокото чувство на синовна признателност и преклонение към

Майката. Иначе, мястото в черното адово ни е гарантирано! Неoliberalните ценности и джечендр идеологията, са на космически разстояния от прозренията на великия Овидий, който пише: „Има на света един човек, на който докато не забогатееш или докато не те одобри частният доставчик на социални услуги – най-често чуждестранно НПО. Понякога медиите споменават за това, но само с половин уста. Иначе мълчат за приетите вече закони, които потъпкват свещеното право на майката и бащата да отглеждат и възпитават децата си, закони, които разкъсват семействата, и унижават и принижават естествените човешки чувства за всеотдайност и жертвоготовност, които Божествената уредба на света е закодирила в родителските отговорности. И няма кой да се замисли, че законотворците по същество създават инструменти за новата форма на кръвен данък – съдба, от която изглежда българската участ не може да се избави. Родителските и синовните чувства са свещени и по-силни дори от инстинкта за самосъхранение. И мисля че, за да оцеем като народ и общество, трябва по-често да се допитваме до мъдростта на вековете, до традицията, която ни е съхранила, до дълбокото чувство на синовна признателност и преклонение към

Майката. Иначе, мястото в черното адово ни е гарантирано! Неoliberalните ценности и джечендр идеологията, са на космически разстояния от прозренията на великия Овидий, който пише: „Има на света един човек, на който докато не забогатееш или докато не те одобри частният доставчик на социални услуги – най-често чуждестранно НПО. Понякога медиите споменават за това, но само с половин уста. Иначе мълчат за приетите вече закони, които потъпкват свещеното право на майката и бащата да отглеждат и възпитават децата си“ – утвърждава авторът на романа „Майка“ – големият писател Максим Горки. А Кардинал Мърмилод заключава: „Майката е тази, която може да вземе мястото на всеки, но нейното място не може да вземе никой.“

Ако знаеха и помнеха това, ако имаха душа и сърце, и подобно отношение към Майката, нашите народни избраници не биха гласували и приели чуждоначини в същността си и омерзителни закони, които нормалният и здравомислещ човек не може да определи по друг начин освен като дяволско творение!

3 а съжаление в света, в който живеем, отдавна са подменени светостта на Майката, светостта на Родината, светостта към земята-кърмилица! Преклонението пред отговорностите и саможертвата на бащи и синове, на войните, на традициите и принципите... Но за това в следващия брой.

И макар че подаването на апетита на финансово-олигархичния интернационал на силите на „гълбоката държава“ и в САЩ, и в Русия, няма да бъдат решени в едно сражение, изходът от битката, която предстои за бъдещето на на родителите и бъдещето на света, е по-скоро оптимистичен.

Всичко това е тема необятна със своите аспекти, която в най-голяма степен засяга и бъдещето на българската нация, и на българската държава. Това е така доколкото волята и мисълта на Русия за себе си, за света и за себе си в света, за нас, българите, винаги е било въпрос с огро-

ЧАСОВНИКЪТ НА КРЕМЪЛ...

мно и непреходно историческо значение. Съкровена, извечна и общобългарска е причината: **ние обичаме Русия!.. Обичаме я в нейното величие и блясък, в нейното страдание и горест, обичаме я просто, защото е Русия.** И широко погледнато тази наша обич, която винаги е извирала от цивилизационните глъбини на историята, дори днес, когато под гримасата на обстоятелствата, България и Русия са се отдали, **се явява като незаобиколим геополитически фактор с непреходно значение.** Това не

биха да забравя никога колониалната администрация – упражняваща временно делегираната им от колонизатора, власт.

Сиреч, нито един български патриот не може и не бива да си представя бъдещето на България без сътворения от историята геополитически съюз между руси и българи. Това е неизлечимият код на паметта на кръвта и тя е, която ни кара с надежда да вярваме, че Русия неминутно ще заеме дължимото и неотнимаемо свое място в картата на българското кул-

турно и политическо битие, не поради друга причина, а заради **вменената ѝ от Бога, отговорност пред бъдещето и историята.** За българската държава и нация този въпрос е от първостепенно значение. И дълг на всички, които упражняват властта, е да разясняват тези истини комуто трябва, по примера на цар Борис III. Ние, българите, добре знаем ведно с всички балкански народи, че мощното дихание на великата империя през мрака на робства и неволи, винаги е стопляло надеждите за

свобода, за траен и справедлив мир, и винаги е било упование за всяка благодарна душа, в кординатите на този кръстопът на света, обременен от история, вражди, падения и победи. И че **нищо тук не е ставало и не става, и няма да става без волята на Русия.**

Но доколкото това са все пак проекции за бъдещето нека надникнем в анализа на Александър Халдей за проблемите и изпитанията, които има да преодолява Русия в следващите десетина години.

Като самоосъзнаване за принадлежност към самостоятелна македонска нация македонизъмът е исторически факт в държавата Северна Македония. Обаче не по-малко съществен исторически факт е, че като вътрешна и външна политика, този държавен македонизъм е създаден след 1944 година върху антибългарска основа и продължава да се развива в същата насока, както след получаването на независимост от бившата Югославска република Македония, така и от сегашната република Северна Македония. Затова България нито може, нито трябва да допуска този македонизъм в Европейския съюз, докато той не се отрече от антибългарската си основа и не приеме като обща историята ни до 1944 година.

Конкретен пример за трудностите при намирането на компромис за решаване на проблемите между София и Скопие в това отношение е изострянето на езиковия спор между тях. Това изостряне не е от полза нито за България, нито за Македония. Защото с него се подклажда антибългарският македонизъм в Северна Македония и се намалява възможностите за нейното приемане в Европейския съюз. В този случай България може да приеме историческия факт за създаването на самостоятелен македонски език с неговото кодифициране през 1945 година, ако Северна Македония приеме лингвистичния факт, че има само един български език с три различно стандартизирани варианта: кодифицирания кирилски вариант в България, кодифицирания кирилски вариант в Северна Македония и кодифицираната ла-

МАКЕДОНИЗМЪТ

тинизирана банатска писмена норма на банатските българи в Румъния, Сърбия и Унгария. Защото между всички славянски езици само българският език е аналитичен със задпоставен определителен член.

За по-определено формулиране на така изложената позиция предлагам възможно най-скоро Българският парламент да приеме следния

ЗАКОН ЗА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК – проект ВЪВЕДЕНИЕ

В славянската езикова група българският език съществено се различава от всички останали по своята граматика на фонемно, морфологично и синтактично равнище. Поради исторически причини сега той се представя от три различно стандартизирани варианта: първи - кирилски вариант, който е официалният език в България; втори - кирилски вариант, наричан още ма-

кедонски език, стандартизиран през 1945 година, който е официалният език в Северна Македония; - банатски вариант, наричан още банатска писмена норма, стандартизиран през 1866 година с латинска азбука и използван като местен стандартен език в Румъния, Сърбия и Унгария от потомците на бежанците от Чипровското въстание. Други примери на така дълбоко свързани различно стандартизирани варианти на един и същ език, определян като плурицентричен, са английският, испанският и немският езици.

При образуването се разединение между азбуките и речниковия състав на тези три варианта на плурицентричния български език, най-добре развитият вариант може да играе обединяваща роля.

ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ

Член 1. Българският дух се развива и укрепва чрез пър-

вия стандартен кирилски вариант на българския език, който е официалният език в Република България. Всеки български гражданин е длъжен да го знае и има правото да го ползва. Само издигането на българския дух може да осигури единството на многообразието на българската нация и нейните перспективи в еволюцията на човешката цивилизация.

ИНСТИТУЦИИ

Член 2. Българската академия на науките и нейният Институт за български език по-специално, отговарят за равнището и перспективите в развитието на официалния стандартен български език.

Член 3. Язлата образователна система в България се основава на усвояването и използването на официалния стандартен български език. За българските деца и ученици, които растат в другоезична среда зад граница, държавата осигурява допълни-

телни възможности за усвояването на официалния стандартен български език.

Член 4. Както устройството и съдържанието на образователната ни система, така и изучаването на други езици в нея се урежда със съответни закони и се направлява от съответните държавни институции.

ПОЛЗВАНЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ СТАНДАРТЕН БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

Член 5. В своята дейност всички държавни и установени със закон институции, както и юридическите лица в България, задължително ползват официалния стандартен български език. Ползването на друг език се допуска само за случаи, разрешени от съответен закон.

Член 6. Всички надписи задължително се изписват на първо място на официалния стандартен български език. При необходимост от използването и на латиница, препоръчва се ползването на универсалната българска фонемна азбука за универсално еднозначно представяне на българското звучене на съответните названия.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ЕЗИКОВ СЪВЕТ

Член 7. За непрекъснато наблюдение по спазването на този закон, за препоръки при неговото прилагане и за санкциониране при неговото нарушаване, към Министерския съвет се създава Изпълнителен езиков съвет. Неговият личен състав, по-конкретните му правомощия и материалната му база, се определят от съответен закон.

Член 8. Веднага след учредяването на Изпълнителния езиков съвет той установява начина за своето функциониране и съставя реален график за постепенно осъществяване на изискванията на Закона за българския език.

РУСИЯ В СЛЕДВАЩИТЕ ДЕСЕТ ГОДИНИ...

Александър ХАЛДЕЙ

Обективните закони на социално-икономическото развитие на Русия доведоха до факта, че още през 2007 г. основната част от управляващия руски елит, който е произлязъл предимно от спецслужбите, беше наясно, че страната е стигнала до линия, която не може да премине, ако не иска да спре историческата си съществуване.

Мюнхенската реч на Путин беше крайният камък между Русия, която се разви между Хрущов и Елцин, и тази, която започна да се появява в края на първото десетилетие на нулвите години.

През този период в страната са преминали всички възможни формати на търсене на начини за модернизация, а установеният държавен капитализъм изисква засилване на геополитическата субективност. Страната, в търсене на нови социални формати, премина през срыв и се изправи срещу невъзможността да поддържа съществуване, без да възстанови гръбнака на бившия СССР - консолидации на трите славянски републики, Закавказието и Централна Азия.

Това не се случи, защото руската управляваща класа достигна в своето развитие на икономиката до естествените си граници и се опри да тях. Напротив, осъзнаването на тази историческа необходимост е преминало през спад. Той беше породен от продължаващата системна криза на руския периферен капитализъм и тази криза се прехвърли в капитализъм от съветския социализъм.

Мюнхенската реч на Путин

Именно натрупването на тенденции в технологичната и социалната изостаналост на СССР, спадът на динамиката до критично ниво и продължителната икономическа стагнация с появата на управленска криза доведе до възстановяване на капитализма. Затова те се опитаха да намерят нова сила, за да преодолее бавната деградация.

Преходът към капиталистическия път обаче не спря, а задълбочи кризата, като лиши Русия от потенциала на общ социалистически пазар и я направи силно зависима от държавите, водени от глобалните транснационални корпорации.

Осъзнавайки, че предишните стратегии за преодоляване на кризата водят до геополитическа катастрофа и загуба на субективност, руските политически архитекти решиха необходимостта да се противопоставят на разширяването на Запада. Ако това не бъде направено, Русия ще се превърне в днешна Украйна, или по-точно в десетина Украйна, като се има предвид, че Западът винаги е виждал решението на руския въпрос в разчленяването на Русия и прекратяването на нейното съществуване като единна държава.

Оттогава руската политика започна да се развива в посока на изостряне на конфликта на интереси със Запада. При всички опити този конфликт да не се форсира силно, стана невъзможно напълно да се избегне. Всяка форма на консолидация на постсъветското пространство, иницирана от Русия в интерес на икономическото възстановяване, води Запада до състояние на истерия, граничеща с готовността да започне тотална война, до използването на ядрено оръжие.

се превърна в катализатор за ускоряване на конфликта между Русия и Запада. Именно в този смисъл е необходимо да се разберат всички последващи световни събития, до украинския преврат през 2014 г., което доведе до отделянето на Крим от Украйна и загубата на контрол над Донбас.

Тъй като Западът разбиха реванша на Русия в Украйна като загуба на плацдарма на НАТО, в който Украйна се превърнала в сегашния си вид, може да се разбере какви кошмари преследват Запада в опита на Русия да изгради Съюзна държава с Беларус.

Редица експерти, участващи по един или друг начин в осигуряването на информационна подкрепа за процеса на конфронтация между Запада и Русия, вече направиха изявления, че във войната, която САЩ все по-открито водят с Русия, възстановяваща предишните си граници, обединението на Русия и Беларус няма да бъде позволено. В никаква форма.

Дори ако Съюзната държава възникне в резултат на доброволно обединение, САЩ и ЕС ще бъдат консолидирани в своето противопоставяне на този процес. Това ще бъде обявено за анексия, което ще доведе до дипломатическа война, която от своя страна ще доведе до режим на тотални санкции като северноко-

рейските или иранските. И не мислете, че този път няма да успеят, защото, видите ли, техните интереси не съвпадат. По отношение на възстановяването на територията на Велика Русия те съвпадат напълно.

Фактът, че подобна работа се извършва в САЩ с пълна сила се потвърждава от информацията, че Комисията по външни отношения в Сената на САЩ прие законопроект, който позволява на Русия да бъде призната дори за страна - спонсор на тероризма. Причината е Донбас. И това е в ситуация, в която Донбас не е част от Русия и процесът на създаване на Съюзна държава с Беларус е блокиран от усилията на официален Минск.

Статутът на спонсор на тероризма е нещо съвсем различно от обикновения конфликт на интереси. Това вече е статус на изгонена държава, срещу която са възможни всякакви координирани мерки за насилие и санкции.

Засилването на конфронтацията в руската посока е много полезно за САЩ, където военната истерия им позволява да получат огромни поръчки за американския военно-промишлен комплекс, един от основните спонсори на Тръмп.

Предвид предстоящите избори и трудната ситуация в американската икономика, изкушението рязко да се прех-

върлят отношенията с Русия до нивото на балансиране на ръба на войната решава твърде много въпроси за САЩ, не е възможно да не се взема предвид този сценарий, при който проблемът с руските газопроводи в Европа в този случай би се решил сам в полза на САЩ.

Затова ли Владимир Путин е толкова предпазлив по отношение на темпото и формата на интеграция с Беларус, както и във всичко, свързано с политиката в Украйна? В това отношение не може да се разчита на помощта на Китай: за Пекин са изгодни именно глобалистите-демократи в САЩ. Укрепването на Русия не само в Централна Азия, но и в Украйна и Беларус също не отговаря на китайския интерес. Никой не би искал силна Русия на този свят.

В същото време нуждите за вътрешно развитие на руския пазар изискват геополитическа консолидация в постсъветското пространство в интерес на Русия, а не на Запада. През последните 30 години Западът успя да създаде стабилни системи на управление в бившите републики. И няма да се получи изтласкването на Запада от там без голяма война, а Русия няма как да не го изтласка от там!.. И не само по икономически, но и по военни причини, които са много по-важни от икономическите.

Периодът на изчакване и маневри приключи. В Русия идва смяна на поколенията на властта, но тези, които сега подготвят прехода, разбират, че наследниците ще трябва да действат в условия на постоянно засилване на конфронтацията между Русия и Запада. Цялата кампания за клевета срещу Русия, от делото "Скрипал" до олимпийската блокада, не прекъснато увеличаващи се санкции до надпреварата с въоръжението, е един процес на засилване на конфронтацията.

През април-май 2020 г. Ев-

ропа ще бъде домакин на най-големите учения на НАТО през последния четвърт век - повече от 60 хиляди войници с техника, една трета от които ще бъдат американци. Безпрецедентно събитие, част от проекцията на американската военна сила отвъд нейните граници в Европа.

Всичко това са елементи на единната стратегия на Запада за засилване на експанзията на Изток. И ако Ходорковски дойде на власт в Русия, това няма да попречи, а напротив, ще ускори нашествието и разчленяването на Русия. Западът вече не може да се ограничи до мерки за икономическо и политическо влияние. Има нужда от военни гаранции за своето господство.

В следващите десет години Русия няма да може да изостава курса към възстановяване

РУСИЯ В СЛЕДВАЩИТЕ ДЕСЕТ ГОДИНИ...

под егидата на различни форми на постсъветската консолидация. Обратното означава смърт за нея в двадесетгодишна перспектива - неслучайно Кудрин използва този термин в прогнозата си, когато казва, че Русия не може да оцелее по-дълго в сегашната социално-икономическа реалност.

Единният пазар с капацитет от 300 милиона души е единственият изход от кризата на руската икономика по пътя на устойчивото суверенно развитие. Без това нито Русия, нито Беларус, нито Украйна, нито Казахстан няма да могат да поддържат субективност.

Колониалният статус ги очаква, според сирийско-либийския сценарий.

Тъй като Западът с всички сили ще се противопоставя на тези руски стремежи, новите елити на Русия ще трябва да могат да живеят в условията на тотална война със Запада. При това те трябва да бъдат избрани и подготвени специално за тази задача. Трябва да кажа, че никой няма да ги вземе специално, те самите ще възникнат като отговор на предизвикателството на времето. Те вече съществуват, работата им е видима сега и те внимателно се подготвят за новите условия.

Дори имената на някои от тях са вече известни.

При тези условия системните и несистемните либерали, които преживяват политическата си епоха, си заминават. Още през 2006 г. човек можеше да остане с убеждението, че в Русия бизнесът контролира властта. Днес тази илюзия приключи. Властта използва бизнеса, а не бизнесът използва властта.

А това означава в краткосрочен план изтласкване от икономическата политика на всички, които не са в състояние да осигурят националните интереси на Русия в новите

условия. Русия вече не се нуждае от либерали на власт, тъй като те не могат да осигурят рязко увеличен възпроизвеждане при излизане от зависимостта от Запада.

Запазването на такава зависимост вече не е възможно и все повече се превръща в съдържание на нов политически курс, който не е обявен, но всъщност се преследва и ще се засилва все повече, превръщайки се в доминираща политическа тенденция.

Следващите десет години ще преминат под знака на конфронтация със Запада и възстановяване в Русия с нови политически елити, способни на ефективна дейност в условията на тежка геополитическа конфронтация. Избягването на този път вече не е възможно.

Превод от руски Гиас Гулиев

По данни на EIA и ICIS в 2019 изност на втечен природен газ на САЩ за Европа е бил 18,3 млрд. куб.м., а на РФ – 18 млрд. куб.м., което е три пъти повече от 2018 г. През 2020 г. САЩ ще въведат нови мощности за производство на втечен газ, с което ще увеличат добива си с 50%, или общият производствен обем ще достигне 55 млрд.куб.м., за което количество трябва да се осигури платежоспособен пазар и този пазар е Европа. За крайните потребители тази ситуация е добра, защото неминуемо ще доведе до намаляване на цените. САЩ продават по дългосрочни договори като производствените разходи и тези за доставка на американски природен газ, са по-високи от тези на Катар, Алжир, Норвегия и Русия. И тук се намесва

руският тръбопроводен природен газ.

Неговата себестойност е по-ниска, транспортните разходи са по-малки, а сигурността на доставката е по-висока. Единственото условие на потребителите, което е напълно постижимо, е да се прилагат гъвкави методи при ценообразуването, отчитайки и спотовата цена на втечния газ. Да не забравяме, че по въпроса за гъвкавото формиране на цената на природния газ за България руският президент даде принципиалното си съгласие на президента Радев по време на последния Санкт-Петербургски икономически форум. Така, че цялото това упражнение с тезата, че "руският газ е фактор за нестабилност в Европа" е от лукаваго! И никога американският втечен газ няма да е по-евтин от този, доставян по "Турски поток", защото при директивната икономика, където държавата е "командира" цените се свалят по-лесно и по целесъобразност!

Но интересното предстои през този "знаков за българската политика и дипломатия" ден, както го определиха класборите-летописци на бащицата. Съпроводен от шефа на правителствения пресцентър в ролята на личен фотограф, от личен оператор за "он-лайн" връзка с народа чрез личната му стена във Фейсбук, българският премиер се озова на чужд празник. Новият османски повелител трябваше да покаже пред света "Кой кой е?" на Балканите, в Южна Европа и Източното Средиземноморие. За фон на своя успех той се сети лично да покани българския премиер. Нали в резултат на неговите действия преди години се роди и "Турски поток"! Болно ни е, но няма как да не признаем, че демонстрацията бе пищен и в същото време унизителна

за някои присъстващи!

Бойко Борисов бе видимо притеснен, може би защото добре знаеше, че американците ще му дърпат ушите за присъствието му на тържеството, което бе под забрана. Така и стана! Но той знаеше още, че никой от тримата присъстващи президенти не му е простил и, че няма да му прости капитуланството пред САЩ. От друга страна с присъствието си циментираще новата топла връзка между Турция и Русия за сметка на православно-многовековно братство между българи и руси. Във вътрешен план това бе знак и към българските турци, които в мнозинството си, незнаейки български, чуха на турски език и разбраха, колко големи приятели са Ердоган и Путин. И вече дочакаха часът който най-сетне българите вече няма да има на какво да разчитат и значи,

че се открива великата възможност да се усилва ролята на турското малцинство във властта, както и по всички въпроси на вътрешната и външната политика на България!

Капан, от който измъкване няма

През януари 2019 г. сръбският президент Вучич, в присъствието на руския си колега Путин, заяви в Белград: „...искам да кажа на другите страни в нашия регион: Сърбия се гордее с това, че тя е независима, свободна държава... Сърбия приема своите решения на основата на волята на своите граждани, а не на основание на волята на които и да са други правителства". В Истанбул Ердоган каза: "Кръстник на "Турски поток" е моят приятел Владимир Владимирович Путин... Това, което очакваме от нашите съседи, от партньорите, е те да не отблъскват ръката, която им се протяга!". Президентът Путин сложи акцент върху политическата воля: "Аз искам да изкажа признателност на турските власти, на Президента на Турция... за политическата воля, проявена от ръководството на Турция при реализацията на проекта, имащи национал-

ГАСНЕ ЛИ СЕВЕРНОТО

но значение и отговарящи на националните интереси на собствената им страна".

Всички тези думи имаха само един адрес – присъстващият четвърти – премиерът на РБългария – Бойко Борисов.

Унизителният подтекст в тях внушава, че българският министър-председател няма качества да изпълнява професионално огромните отговорности на ръководител на изпълнителната власт в една европейска държава. Над това не се замислят само случайно попадналите чиновници в управлението на страната. В голямото си мнозинство те са със самочувствие едва ли не на "меси" т.е. "изборът падна на мен, защото съм много умен и оправен" – си казват те, и няма

ха трите енергийни проекта с помощта на безсилния Борисов, ще спират и изграждането на тръбопровода за руски газ до Сърбия. Това беше ясно още, когато "Борисов и сие" се хвърлиха да строят интерконектора с Гърция, след това казаха, че ще правят такъв и със Сърбия, когато купиха 20% от плаващата платформа край Александруполис. През януари украинската преса съобщи, че започват тестови проби за реверс на американски втечен газ от Гърция през България за Украйна. И че това трябва да се случи през 2020 г. И тъй като договореният транзит през Украйна - 40 млрд. куб.м. годишно – се запазва до 2024 г. вкл., то Сърбия ще получа-

ята от 10 май 2019 г. е Фарес Хатиб, който до този момент е бил част от менаджмънта на компанията от ОАЕ "Drake and Skells International" (DSI), която за 2018 г. е показала загуби от дейността си за 1,22 милиарда долара, след което е започнало разследване властите на ОАЕ на тяхната финансова дейност.

На 17 април 2019 г. "Булгартрансгаз" обявява за победител в търга за строителството на "Балкански поток" "Аркад". Крайният срок за представяне на всички документи и сключване на договора е бил 16 май. На 28 май "Аркад" е отстранен от търга и той е спечелен от конкурентната фирма GDEB. Към 29 май "Аркад" е успял да получи само предварителна банкова гаранция за 34 млн.евро от банка Al Jazeera Bank и да представи само бегот необходимите 17 документа. Но Комисията за защита на конкуренцията с председател Юлия Ненкова, бивша съпруга на бившия член на КС Румен Ненков и майка на депутата от ГЕРБ и участник в "Апартаментгей" заедно с Цв. Цветанов, Александър Ненков, отменя решението на "Булгартрансгаз" за отстраняването на "Аркад". Конкурентният участник се жалва пред ВАС, но през юли 2019 г. Висшия административен съд потвърждава решението на КЗК и прекратява делото, а "Булгартрансгаз" оттегля отказа си от 28 май и обявява за победител "Аркад".

След цялата тази история остава открит въпросът, кой все пак финансира сделката на "Аркад" и как и колко дълго инвеститорът ще си върща инвестицията, при условие, че ще се транзитира само около 10 млрд.куб.м газ годишно и кой, в крайна сметка, след време ще се окаже собственик на тръбата?! Това вероятно знае наскоро назначеният за първи посланик на България в СА Димитър Абаджиев, дългогодишен представител на страната в така и несъстоялия се проект за транзит на азербайджански природен газ "НАБУКО".

Срецащата на четиримата големи в Истанбул

Борисов не спира да рси "бисери" пред журналистите, обикновено по летищата след завръщане от чужбина, преуразказвайки със свои думи какво са казали неговите вилкопоставени събеседници. И сега се родиха такива интерпретации за чутото и казаното от президентите по време на срещата им в Истанбул.

На вечерята тримата президенти си казали: "Внимавай какво говориш, защото нали знаеи, че Бойко ще информира и Брюксел, и Вашингтон". Борисов счита това за комплимент, а ,вероятно, си мисли, че "плаши" някой с "близостта" си до президента Тръмп, но в същото време не разбира, че времето на САЩ и съответно на техните президенти и висши чиновници отминава безвъзвратно и вече малко се тези, които се стряскат.

Другият бисер е, че Путин похвалил Борисов за закупуването на самолетите F-16 , а в отговор той му казал:"F-16 още не са дошли и да не се притесняваш!". Да кажеш такова нещо на Путин означава, че съвсем не си в час за какво става дума! По време на въпросните военни учения руските ВКС показваха изстрелване на хиперзвуковата ракета "Кинжал", чиято скорост е 12 000 км/ч, което означава, че 600-те км от Крим или от въздушното пространство над Черно море до Ямбол тя изминава за три минути. И тази "хвалба" на премиера за пореден път показва пълната неадекватност и безхаберие на властта при подготовката и вземането на решения, касаещи националната сигурност на страната!

Но има нещо много съществено и тенденциозно като резултат от срещата на четиримата големи в Истанбул. Това е демонстрираната пред целия свят изключителна близост между президента Ердоган и президента Путин, показно демонстрирана най-вече от турския президент! В неговата десетминутна реч при откриването има няколко специално подготвени и многозначителни моменти!

Той се обръща към Президента на РФ шест пъти с обръщението: Уважаеми мой приятелю, Владимир Владимирович Путин, което е преидентствъв взаимоотношенията между двете държави, твърде често волявали помежду си през годините.

Президентът на Турция представя изключителна роля на РФ и на президента Путин в процеса за възстановяване на Центъра на ислямската цивилизация като дълга заявка Турция да бъде водеща в това отношение, особено що се касае до Източното Средиземноморие.

Президентът на Турция нагледно показва фактически измерения на турско-руското стратегическо партньорство, което се осъществява без афиширани диалози, но твърде ефективно: търговски оборот, приближаване 100 млрд. долара, милиони руски тури-

СИЯНИЕ ЗА БЪЛГАРИЯ?

сти по турските курорти годишно, "нашите строители в Русия реализират проекти за 75 милиарда долара, съвместните ни инвестиции надвишават 10 милиарда долара", проекта на строителството на АЕЦ "Акую" върви съгласно установените срокове, РФ доставя на Турция над 55 млрд. куб.м природен газ, като 15,75 млрд. са предназначени за Европа.

Оценявайки нивото на отнoшенията между президентите на Русия и Турция, Ердоган припомня, че тези отношения имат 500-годишна история. Той цитира разменени послания между московския княз, а по-късно и първи Цар на обединена Русия Иван Трети Велики и султан Баязид Втори. Известно ,че по време на царстването на Иван Трети пада Константинопол (1453 г.), превзет от турците и монаха Филофей предлага Москва да се нарича "Третия Рим!" като единствена независима православна държава, а нейния Цар – единствен застъпник на православните християни на земята (оттук е и надеждата "Дадо Иван" сред поробените българи). Иван Велики е имал формални причини да се счита за наследник на Византия, защото е бил женен за племенницата на последния византийски император. Царят Иван Трети се счита за инициатор на процеса за европеизация на Русия, за повишаването на нейната отбранителна способност и икономическо процъфтяване.

Султан Баязид Втори е бил покровител на западните и източните култури, много се е трудил, за да осигури плавен ход на вътрешната си политика, което му е донесло прозвището "Справедливи". Той е построил много джамии в Константинопол и Адрианопол. В резултат на четигодишна война е победил венецианските сухопътни и военно-морски сили и превзема Мореза (Южна Гърция). Най-известен в историята е с това, че приема на територията на Османската империя всички беканци, евреи и мюсюлмани, прогонени от инквизицията в Испания през 1492 г.

Първа копка на строителството на интеконекторната газова станция направена край Кирково

И ето че президентът Ердоган провъзгласява, че дружбата на Турция с Русия е от 500 години и прави прозрачна аналогия за отношенията между днешните двама лидери и тези отпреди пет века, докато за реалното 1000-годишно братство между българския и руския народи никъде и с нищо не става дума по време на церемонията! Преди време Путин, в отговор на опита на Борисов да "целува ръка" и да иска прошка за предателството с "Южен поток", грубо отговори: "Аз винаги много се притеснявам от определенията старши и младши, имайки предвид, че старшият непрекъснато го подтикват да плаща!" Ясно и точно – извиненията не са

приети! Настана време, когато срещите на Борисов с Путин вече ще се уреждат от Ердоган!

Четвъртият участник в срещата, президентът на Сърбия Вучич вече е построил заедно с "Газпром" продължението на "Турски поток" през територията на страната си и фактически очаква "заварката" с българската част на тръбопровода. Той не произнесе реч, но се готви скоро да посрещне Путин в Белград за тържественото откриването на най-голямата действаща православна църк-

ва в Европа – "Св. Сава" и да потвърди стратегическите отношения и съюзничеството на Сърбия с РФ.

Речта на президента Владимир Путин бе два пъти по-кратка от тази на Ердоган. Прочетена по предварително написан текст, тя съдържа оценка, че руско-турското стратегическо партньорство дава значими, осезаеми резултати.

По повод на строителството на газопровода Путин отбеляза, че са използвани най-новите и съвременни технологии, строено е с най-съвременна техника и оборудване, което е позволило да се постави световен рекорд за подводен монтаж на тръби - над шест километра за едно денонощие.

Безспорно в речта на Путин акцентът бе поставен на това, че газта по втората тръба на "Турски поток" е предназначена за православните България, Сърбия и Гърция, както и бе направено заключението, че заедно ние можем да решим и най-сложните и амбициозни задачи, за благо на нашите страни, на нашите народи, за благо на съседите и партньорите.

И без да чете предварител-

но написан текст, Владимир Путин сподели: "Ние с вас живеем в сложно време и за съжаление в региона в който се намираме виждаме сериозни тенденции за изостране на ситуацията. А ето Турция и Русия показват съвсем други примери – пример за взаимодействие и сътрудничество за благо на нашите народи и народите на цяла Европа, на целия свят. Уверен съм, ние ще действаме така и в бъдеще и ще постигнем нови успехи!".

Министър-председателят на България слушаше и може би свхващаше смисъла и далечната проекция на тези думи, затова ми се иска да го попитам: Господин Борисов, след като чухте всичко това лично, отговорете: защо България, с всеки изминат ден деградира, защо турците се оказаха по-близки и са заедно с Русия в тези тежки и сложни времена, а ние се мъчим в неизвесна посока към дното на разпадаща се Европа? Защо?

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВЕВ
Проф. д-р акад. НИКОЛАЙ ХАЙТОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.и.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тимтяба" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F
Примат е оригинал по стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се recenzират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 17.01. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ТОВА ПРАВИТЕЛСТВО Е ВРЕДНО ЗА БЪЛГАРИЯ!

Слово на Корнелия Нинова, председател на ПГ на „БСП за България“, при откриване на сесията на 44-то Народно събрание, сряда, 16.01.2020 г.

Уважаема госпожо Председател, уважаеми народни представители, скъпи български граждани!

Нека новата година бъде мирна и благодатна за България. На вас колеги пожелаваме здраве и смислени решения с добър резултат за страната и за народа ни!

Започваме и тази сесия в правителствена криза с поредната девета смяна на министър в Кабинета – криза с водоснабдяването. Близо половин милион българи са на режим на вода – основно човешко благо и право. 100-хиляден град е изправен пред избора - работа и хляб или вода! В десетки други градове от години хората не знаят какво е постоянно течаща чиста вода. Три пъти за 10 годи-

ци и такси, а близо 2 милиона българи продължават да живеят с пари под прага на бедността. Това са фактите и в тази ситуация откриваме новата сесия.

Защо стигнахме дотук? Защото в продължение на 10 години в управлението на ГЕРБ се приемаха закони в интерес на печалбата на малцина срещу тази на мнозинството. Корупцията вече е заложена в законодателството. Стигнахме дотук заради безхаберие, некомпетентност, а както се вижда от действията на прокуратурата, и заради злоумишления на управляващите. За 10 години превърнахте политиката в търговия, но цинизмът е, че плащате собственото си спокойствие с парите на хората – взимате им непосилни данъци. При всеки бунт министър-председателят си плаща такса „спокойствие“ с техните, с труд изкарани пари, но не,

ни се повишиха цените на водата. Народът плати стотици милиони за безводие и мръсна вода.

България е превърната в сметище на света. Международната и българската мафия печелят много смъртоносни пари за сметка на здравето на българския народ пред погледа, а може би, съдейки по последните действия на прокуратурата, в съучастие с българските власти.

Висши държавни служители – изпълнителният директор на Здравната каса, заговориха за организирана система за източване на Здравната каса. Директно са назовани и виновниците – министър и заместник-министър правят лобистко законодателство в полза на големи частни интереси.

Тол системата е отложена отново и е на път да се провали.

Завърна се чумата по свинете и нови десетки хиляди животни се умъртвяват. Цял сектор в животновъдството се унищожава. Естествено, това доведе до невероятен скок в цената на месото – над 50%, а на колбасите, според бранша – 10%.

Предупреждават ни, че ще расте цената на хляба. Расте цената на водата. В много общини се увеличават местни данъ-

ци и такси, а близо 2 милиона българи продължават да живеят с пари под прага на бедността. Това са фактите и в тази ситуация откриваме новата сесия.

Защо стигнахме дотук? Защото в продължение на 10 години в управлението на ГЕРБ се приемаха закони в интерес на печалбата на малцина срещу тази на мнозинството. Корупцията вече е заложена в законодателството. Стигнахме дотук заради безхаберие, некомпетентност, а както се вижда от действията на прокуратурата, и заради злоумишления на управляващите. За 10 години превърнахте политиката в търговия, но цинизмът е, че плащате собственото си спокойствие с парите на хората – взимате им непосилни данъци. При всеки бунт министър-председателят си плаща такса „спокойствие“ с техните, с труд изкарани пари, но не,

Скъпи български граждани, не вярвайте на лъжи и манипулации, че „Българската социалистическа партия“ влиза в договорки, задкулисие, каквито и да са разговори за крепене на това правителство. Искам да съм пределно ясна: ние работим за сваляне на този кабинет и на това управление! То, освен безхаберно и некомпетентно, вече е вредно за България.

Нямало алтернатива?! Винаги има

АХ, ЛЕТЕТЕ, ПРОКУРОРИ!

Гинчо ПАВЛОВ

*В утрото на водна криза, със костюм и с чиста риза,
Гешев, суперпрокурора, с устрем горд и набег смел,
със позиция сурова, с резолюция готова,
праща ги да проверяват кой бил дал и кой бил взел.*

*Ето че изцвили Нено, щото е било решено
той да опере пешкира за резила сътворен.
В миг изплашен спира Краси, разтревожен за властта си,
ала казва си: “Еба си! Туй не ме касае мен!”.*

*И развяват документи, и вони на екскременти...
Като вихър отминават репортаж след репортаж...
Бизнесмени-конкуренти се изнервят на моменти
пред изпъчения гордо прокурорски екипаж.*

*Ето татък в Ботевградско, джавкане се чува адско,
и ужасно замирихва полупразен язовир...
Някой, със сърце пиратско, го източвал тарикатско,
за да си задвижва ВЕЦ-а, и да има келепир...*

*Ах, летете, прокурори! Няма к'во да се говори...
Щото свърши се водата и остана само кал...
Свил десницата корава, Бойко ще ви наблюдава,
стреснат, трогнат, очарован... Санким... да не стане фал...*

*Нека в ужас, в изненада, опозицията страда,
зарад злобните тиради, зарад искания вот...
Заг открехнатите двери майстора да си намери...
Ний пък ще измислим нещо за нещастния народ...*

*Ах, летете вий, обаче, по-внимателно, така, че
да не стъпите накриво... да пострада някой наш...
Че ако се разприказва, ще надникнат в наш'та пазва
и ще стане много кофти... Затова - яваш-яваш!*

*И когато баба Пена види язовир “Студена”,
с обещания препълнен, но без капчица вода...
Ний ще слезем от креслата и ще прогължим нататък,
някъде извън страната... да намерим свободата...*

алтернатива. По всички теми, които засегнах, ние от БСП от години алармираме, сигнализираме министерства, МВР, Прокуратура, по всички въпроси, които повдигнах. Предлагаме различни решения: друг здравен модел, в който болниците не са търговски дружества; друг социален модел, който намалява неравенствата; друг образователен модел, който гарантира кадри за икономиката и работата тук, в България, на завършилите млади хора; друг модел на системата за борба с корупцията, в който не управляващите си избират проверяващите.

Преди малко колегите от ГЕРБ също говориха, че искат консенсус по стратегически важните за България въпроси.

Уважаеми българи, това е лозунг, когато са притиснати в ъгъла. През всички тези години ние предлагаме консенсус по ключовите въпроси за България – демография, здравеопазване, образование и икономика. Всички наши предложения – разумни и с аргументи, бяха отхвърлени без аргументи, така че призивът за консенсус се използ-

ва в криза, но не е искрен и никога нашата подадена ръка по тези теми не е била приемана. Ето защо смятаме, че промяната за България и за живота на българския народ преминава през промяна на управлението.

Обръщам се към другите парламентарни партии, които се определят за опозиционни, към другите извънпарламентарни партии, които искат промяна, към граждански сдружения: уважаеми колеги, всеки от нас тича по своята писта и е силен в своята тема, но е слаб, защото е сам. Всеки от нас има идеи за промяна. При всички нас има кадри и почтени хора. Нека се опрем на тях, да се опрем на жизнените сили на българския народ, защото имаме една обединяваща идея: да сменим това управление и да променим и България, и живота на българските граждани. Това е възможно да го направим, но не просто да заемем техните постове като министри и премиери, а с друга цел – да гарантираме растеж, стабилност и благоденствие на българския народ.

Благодаря за вниманието.